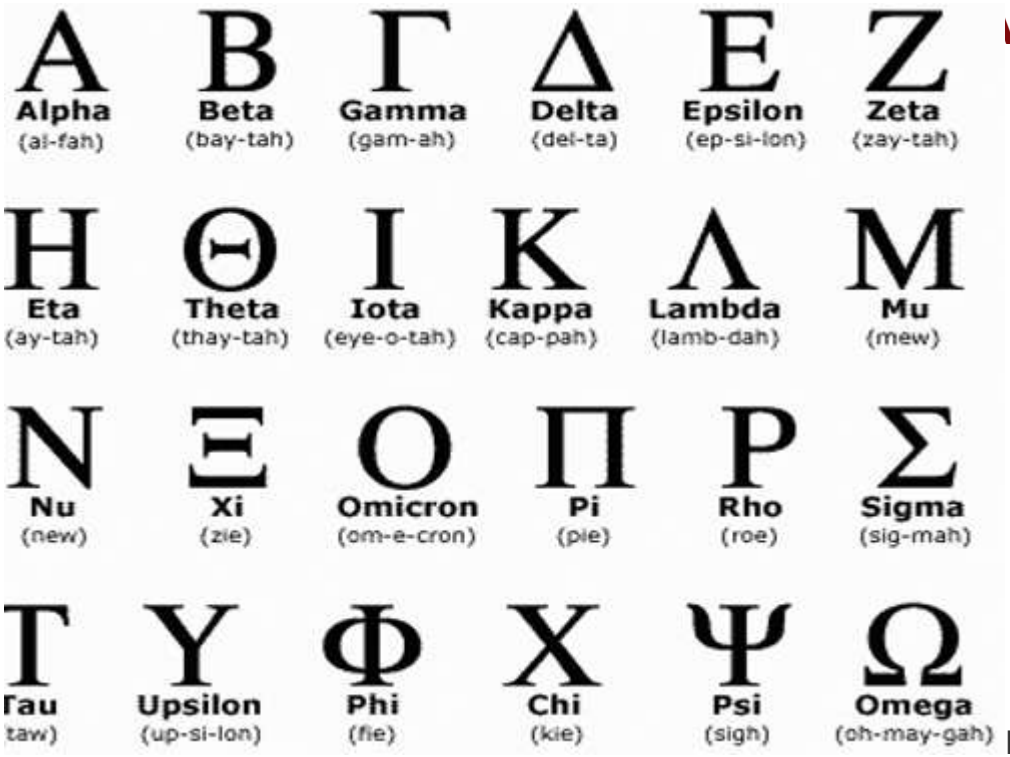
1 Οκτωβρίου 2015

Γι’ αυτό η ελληνική γλώσσα είναι μοναδική!

ώσσα μας!

Η ελληνική γλώσσα δεν είναι τυχαία... Χτίστηκε πάνω στα μαθηματικά, και αυτό που ελάχιστοι ακόμα ξέρουν είναι ότι κάθε λέξη στην ελληνική έχει μαθηματικό υπόβαθρο.

Τα γράμματα στην Ελληνική γλώσσα δεν είναι στείρα σύμβολα. Όρθια, ανάποδα με ειδικό τονισμό, αποτελούσαν το σύνολο των 1620 συμβόλων που χρησιμοποιούνταν στην Αρμονία (Μουσική στα νεοΕλληνικά). Η πιο σημαντική τους ιδιότητα είναι ότι το κάθε γράμμα έχει μια αριθμητική τιμή/αξία, κάθε γράμμα είναι ένας αριθμός, οπότε κατ επέκταση και κάθε λέξη είναι ένας αριθμός.

Μια τεράστια γνώση κλειδωμένη-κωδικοποιημένη μέσα λέξεις λόγω της μαθηματικών τιμών που έχουν. Ένας από τους Πρωτοπόρους επί του θέματος ήταν ο μέγιστος Πυθαγόρας. Οι αριθμοί, τα σχήματα, η αρμονία και τα άστρα έχουν κάτι κοινό, έτσι αντίστοιχα τα μαθηματικά (αριθμοί) η γεωμετρία (σχήματα) η αρμονία(μουσική) και η αστρο-νομία (αστήρ=α-χωρίς- στήριγμα + φυσικοί νόμοιπου τα διέπουν) ήταν αδελφές επιστήμες κατά τον Πυθαγόρα, που με την συγκεκριμένη σειρά που αναφέραμε ήταν η σκάλα για την εξέλιξη (=εκ -του-έλικος, DNA) του νου-ψυχής προς τον Δημιουργό. Έναν Δημιουργό που δημιούργησε βάσει αυτών των τεσσάρων επιστημών. 27 σύμβολα-αριθμοί με

αριθμητική αξία συνθέτουν το Ελληνικό Αλφάβητο, 3 ομάδες από 9 σύμβολα-αριθμούς η κάθε ομάδα, με άθροισμα κάθε ομάδας 45, 450, 4.500.

ΑΛΦΑ = 1+30+500+1= 532 =>5+3+2= 10 => 1+0= 1

ΕΝ = 5+50 = 55 => 5+5 = 10 => 1+0= 1

ΟΜΙΚΡΟΝ = 70+40+10+20+100+70+50= 360, όσες και οι μοίρες του κύκλου

Για να είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε τα νοήματα των εννοιών των λέξεων της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσης πρέπει πρωτίστως να γνωρίζουμε κάποια πράγματα για την ίδια την Ελληνική γλώσσα.

Η αρχαία ελληνική γλώσσα είναι η μοναδική η οποία δεν είναι βασισμένη στο ότι κάποιοι απλά καθίσαν και συμφώνησαν να ονομάζουν ένα αντικείμενο «χ» ή «ψ» όπως όλες οι υπόλοιπες στείρες γλώσσες του κόσμου. Η Ελληνική γλώσσα είναι ένα μαθηματικό αριστούργημα το οποίο θα προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε.

Η αρχή των πάντων είναι το ίδιο το Ελληνικό Αλφάβητο (το οποίο φυσικά δεν το πήραμε από κάποιον άλλον όπως θα δούμε παρακάτω διότι εκ των πραγμάτων δεν γίνεται). Τα γράμματα του Ελληνικού αλφαβήτου στο σύνολο τους ήταν 33 όσοι και οι σπόνδυλοι, οι 5 τελευταίοι σπόνδυλοι (που παίζουν τον ρόλο της κεραίας) έχουν άμεση σχέση με τον εγκέφαλο και αντιστοιχούν στα 5 τελευταία άρρητα γράμματα τα οποία γνώριζαν μόνο οι ιερείς* ένα από αυτά ήταν η Σώστικα (ή Γαμμάδιον) η οποία στα λατινικά έγινε swstika και οι Ναζί το έκλεψαν και την ονομάσανε Σβάστικα. Το σύμβολο αυτό είναι του ζωογόνου Ηλίου (Απόλλωνα), οι Ναζί το αντέστρεψαν για να συμβολίσουν το αντίθετο του ζωογόνου Ήλιου, δηλαδή του σκοτεινού θανάτου.

Υπήρχαν ακόμα κάποια γράμματα τα οποία στην πάροδο του χρόνου καταργήθηκαν όπως το Δίγαμμα (F), Κόππα (Q), Στίγμα (S’), Σαμπί (ϡ)

Ο Πυθαγόρας μας ενημερώνει για τα 3 επίπεδα της Ελληνικής γλώσσας τα οποία είναι τα εξής:

1. ομιλών

2. Σημαίνον (α. σήμα, β. σημαινόμενο)

3. Κρύπτον (α. διαστήματα β. κραδασμός γ. λεξάριθμος δ. τονάριθμος)

-Το πρώτο είναι η ομιλία

-Το δεύτερο είναι η σχέση του σήματος με το σημαινόμενο που θα αναλύσουμε

παρακάτω

-Το τρίτο είναι το διάστημα (απόσταση & χρόνος), ο κραδασμός (που αφυπνίζει τον εγκέφαλο μέσω ιδιοσυχνοτήτων από τους δημιουργηθέντες παλμούς – Παλλάδα Αθηνά) ο λεξάριθμος (σχέση γραμμάτων και λέξεων με αριθμούς) και ο τονάριθμος (σχέση γραμμάτων και λέξεων με μουσικούς τόνους)

Το κάθε γράμμα αντιστοιχούσε σε έναν αριθμό, αλλά και σε έναν μουσικό τόνο άρα γράμμα=αριθμός=τόνος (μουσικός), πράγμα που φανερώνει ότι στη γλώσσα μας πίσω από τα γράμματα-λέξεις υπάρχουν αριθμοί (λεξάριθμοι) και μουσικοί φθόγγοι (τονάριθμοι).

Οι 4 αδελφές επιστήμες κατά τον Πυθαγόρα ήταν:

1. Αριθμοί (μαθηματικά)

2. Σχήματα (Γεωμετρία)

3. Μουσική (Αρμονία)

4. Αστρονομία

Οι επιστήμες αυτές είναι αλληλένδετες και βρίσκονται η μια μέσα στην άλλην όπως οι Ρωσικές μπαμπούσκες. Συνδυάστε τώρα το αλφάβητο που εσωκλείει αριθμούς και μουσικούς τόνους με τις 4 αυτές επιστήμες.

1.Αστρονομία= αστηρ + νόμος, α-στηρ = αυτό που δεν στηρίζεται, άρα αστρονομία= οι συμπαντικοί νόμοι που διέπουν αυτό που δεν στηρίζεται κάπου, οι οποίοι έχουν να κάνουν με την μουσική (αρμονία), σχήματα (γεωμετρία) αριθμούς (μαθηματικά) και όλα αυτά με τον Αιθέρα ο οποίος περιβάλει τις ουράνιες σφαίρες.

2.Ο Πυθαγόρας άκουγε την αρμονία (μουσική) των ουρανίων Σφαιρών άρα μιλάμε μια γλώσσα η οποία έχει να κάνει με την ροή του σύμπαντος.

Η Ελληνική γλώσσα είναι η μοναδική η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για Η/Υ λόγω της μαθηματικότητας και μουσικότητας όχι μόνο του Αλφαβήτου-λέξεων, αλλά και των μαθηματικών εννοιών που γεννώνται π.χ. η λέξη ΘΕΣΙΣ γίνεται: συνΘεσις, επίΘεσις, κατάΘεσις, υπόΘεσις, εκΘεσις, πρόσΘεσις, πρόΘεσις, ανάΘεσις, διάΘεσις, αντίΘεσις κτλ κτλ αν τώρα αυτές τις λέξεις τις μεταφράσουμε στα Αγγλικά είναι εντελώς άσχετες μεταξύ τους.

Το ότι δεν γίνεται το Αλφάβητο να είναι αντιγραμμένο από κάπου αλλού φαίνεται από το ότι εν έτη 2300 π.Χ. (με μελέτες της Τζιροπούλου και άλλων και όχι το 800

π.Χ.) ο Όμηρος ήδη έχει στην διάθεση του 6.500.000 πρωτογενής λέξεις (πρώτο πρόσωπο ενεστώτα & ενικού αριθμού) τις οποίες αν τις πολλαπλασιάσουμε Χ72 που είναι οι κλήσεις, θα βγάλουμε ένα τεράστιο αριθμό ο οποίος δεν είναι ο τελικός, διότι μην ξεχνάμε ότι η Ελληνική γλώσσα δεν είναι στείρα, ΓΕΝΝΑ.

ΑΝ συγκρίνουμε τώρα π.χ. την Αγγλική γλώσσα που έχει 80.000 λέξεις εκ των οποίων το 80% είναι Ελληνικές όπως μας ενημερώνει το Πανεπιστήμιο της Ουαλίας, και μετρήσουμε ότι αυτή η στείρα γλώσσα εξελίσσεται 1000 χρόνια, μπορούμε αβίαστα να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι ο Όμηρος παραλαμβάνει μια γλώσσα η οποία έχει βάθος στον χρόνο 100.000 π.Χ? 500.000 π.Χ.? ποιος ξέρει…

Όμως η απόλυτη απόδειξη είναι η ίδια η μαθηματικότητα της, η οποία δεν υπάρχει σε καμία άλλη γλώσσα του πλανήτη. Μην ξεχνάμε ακόμα το ότι ο Δημιουργός χρησιμοποιεί μαθηματικά για την δημιουργία, άρα η γλώσσα μας έχει αναγκαστικά σχέση με την πηγή (root-0/1).

Πριν όμως από το «Κρύπτον» υπάρχει το «Σημαίνον», δηλαδή η σύνδεση των λέξεων με τις έννοιες αυτών. Είπανε νωρίτερα ότι οι ξένες διάλεκτοι ορίστηκαν κατόπιν συμφωνίας, δηλαδή κάποιοι συμφώνησαν ότι το τάδε αντικείμενο θα το ονομάσουν «Χ», κάτι που κάνει τις γλώσσες στείρες, άρα δεν μπορούν να γεννήσουν νέες λέξεις, άρα δεν υπάρχει μαθηματικότητα, άρα δεν δύναται να περιγράψουν νέες έννοιες που υπάρχουν στην φύση, με αποτέλεσμα ο εγκέφαλος εφόσον δεν μπορεί να περιγράψει μέσω των νέων λέξεων καινούριες έννοιες μένει στο σκοτάδι, έτσι οι νευρώνες του εγκεφάλου δεν γεννούν νέους εν αντιθέσει με όσους χρησιμοποιούν την Ελληνική. Πως θα μπορούσε π.χ. ο Άγγλος ή ο Γάλλος ή ο Χ, Υ με μια λέξη που έχει 10 έννοιες να περιγράψει με ακρίβεια άρα και σαφήνεια μια βαθύτερη έννοια; πόσο μάλλον τις πολλαπλές πλευρές αυτής; δεν μπορεί, να λοιπόν το γιατί όλα ξεκίνησαν εδώ. Το Σημαίνον λοιπόν είναι η σύνδεση του σήματος με το σημαινόμενο, δηλαδή η ίδια η λέξη είναι δημιουργημένη με τέτοιο τρόπο που περιγράφει την έννοια που εσωκλείνει μέσα της.

Παράδειγμα: Η ονοματοδοσία της λέξης ΚΑΡΥΟΝ (Καρύδι) προέρχεται από μια παρατήρηση της φύσης (όπως όλες οι λέξεις), δηλαδή όταν δυο κερασφόρα ζώα (Κριοί, τράγοι κτλ) τρα.κάρ.ουν με τα κέρ.ατα τους ακούγεται το «κρακ» ή «καρ», ο ήχος αυτός έδωσε το όνομα «κέρας» (κέρατο) το κέρας έδωσε το όνομα κράτα ή κάρα (κεφάλι) και το υποκοριστικό αυτού το Κάρυον (μικρό κεφάλι). το Κάρυον (καρύδι) μοιάζει καταπληκτικά με το ανθρώπινο κεφάλι και το εσωτερικό του με εγκέφαλο.

Το Υ είναι η ρίζα του ρήματος ΥΩ (βρέχω) όπου υπάρχει το Υ υπάρχει κοιλότητα (ή κυρτότητα) δηλαδή θηλυκώνει κάτι, η βροχή (υγρό στοιχείο) μπαίνει

(θηλυκώνεται) μέσα στην γη.

Το μουσικό – αριθμητικό αλφάβητο δημιουργεί μουσικο – μαθηματικές λέξεις οι οποίες περιγράφουν αντίστοιχες έννοιες, οι οποίες προέρχονται από την παρατήρηση της φύσεως δηλαδή της Δημιουργίας άρα κατ επέκταση του ίδιου του Δημιουργού, αλλά η ερώτηση είναι πόσες χιλιετίες μπορεί να χρειάστηκαν για να δημιουργηθεί αυτό το τέλειο μαθηματικό σύμπλεγμα που τα γράμματα είναι αριθμοί και συνάμα μουσικοί τόνοι και οι λέξεις δηλαδή το σύνολο των αριθμών και των μουσικών τόνων κρύβουν μέσα τους εκτός από σύνθετες μουσικές αρμονίες, έννοιες οι οποίες δεν είναι καθόλου τυχαίες αλλά κατόπιν εκτενέστατης παρατηρήσεως της φύσης;

Ευλόγως λοιπόν ο Αντισθένης μας υπενθυμίζει «Αρχή σοφίας η των ονομάτων επίσκεψις»

Πηγή:athensmagazine.gr